

KOMISJA
EUROPEJSKA

Bruksela, dnia 3.12.2012
COM(2012) 721 final

2012/0340 (COD)

Wniosek

DYREKTYWA PARLAMENTU EUROPEJSKIEGO I RADY

w sprawie dostępności stron internetowych instytucji sektora publicznego

(Tekst mający znaczenie dla EOG)

{SWD(2012) 401 final}

{SWD(2012) 402 final}

UZASADNIENIE

1. KONTEKST WNIOSKU

W niniejszym uzasadnieniu przedstawiono szczegółowo wniosek dotyczący nowej dyrektywy mającej na celu zbliżenie przepisów ustawowych, wykonawczych i administracyjnych państw członkowskich dotyczących dostępności stron internetowych instytucji sektora publicznego.

Dyrektywa wspiera działania państw członkowskich zmierzające do realizacji krajowych zobowiązań dotyczących dostępności sieci oraz zobowiązań przyjętych w ramach Konwencji o prawach osób niepełnosprawnych ONZ dotyczących stron internetowych sektora publicznego.

Dostępność sieci wiąże się z zasadami i technikami, jakie należy stosować przy tworzeniu stron internetowych, tak aby ich treść była dostępna dla wszystkich użytkowników, szczególnie dla osób niepełnosprawnych¹.

1.1. Cele i kontekst wniosku

W 2009 r. rynek programistów stron internetowych obejmował ok. 175 tys. podmiotów w 27 państwach członkowskich UE. W sektorze tym zatrudnionych było ok. 1 mln osób, a jego obrót wyniósł 144 mld EUR².

Wartość europejskiego rynku produktów i usług związanych z dostępnością sieci szacuje się na 2 mld EUR. Liczba ta mogłaby znacznie wzrosnąć, ponieważ dostępnych jest mniej niż 10% stron internetowych. Liczba osób o ograniczeniach funkcjonalnych lub osób niepełnosprawnych (15 % ludności UE w wieku produkcyjnym czyli 80 mln osób) może znacznie się zwiększyć wraz ze starzeniem się społeczeństwa Unii.

W przypadku instytucji sektora publicznego dostępność sieci ma istotne znaczenie dla rozszerzania zasięgu własnych działań i realizowania powinności publicznych. W szybkim tempie rośnie liczba stron internetowych oferujących usługi administracji elektronicznej (ok. 380 500 w całej UE) i stron internetowych sektora publicznego (ponad 761 000 w całej UE). Większość państw członkowskich przyjęła już ustawodawstwo lub inne środki dotyczące dostępności sieci. Istnieją jednak istotne różnice pomiędzy takimi przepisami i środkami.

Niezharmonizowane podejścia krajowe do kwestii dostępności sieci stwarzają bariery dla rynku wewnętrznego. Dostawcy funkcjonujący w obrocie transgranicznym muszą ponosić dodatkowe koszty produkcji. Konkurencja, konkurencyjność i wzrost gospodarczy ulegają zahamowaniu, ponieważ przedsiębiorstwa, w szczególności MŚP, nie dysponują wiedzą i zdolnością pozwalającą na uwzględnienie wszystkich specyfikacji i procedur.

---

¹ Zgodnie z Konwencją o prawach osób niepełnosprawnych ONZ do osób niepełnosprawnych zaliczają się osoby z długotrwałą obniżoną sprawnością fizyczną, umysłową, intelektualną lub sensoryczną, która w interakcji z różnymi barierami może ograniczać ich pełne i efektywne uczestnictwo w życiu społecznym na równych zasadach z innymi obywatelami.

² Wartość rynku programistów stron internetowych obliczana jest jako suma działalności gospodarczej (klasy NACE Rev. 2 J6201 – Działalność w zakresie programowania i J6312 – Działalność portali internetowych). Źródło: Eurostat, Roczne szczegółowe dane statystyczne przedsiębiorstw w zakresie usług (NACE Rev.2 H-N i S95), internetowy kod danych sbs_na_1a_se_r2).

Institucje krajowe i podmioty gospodarcze działają w warunkach niepewności w kwestii wyboru specyfikacji „dostępności sieci” w związku z ewentualnymi usługami transgranicznymi i w kwestii najodpowiedniejszych ram polityki dostępności sieci.

Harmonizacja środków krajowych dotyczących sektora publicznego na poziomie unijnym jest proponowana jako warunek konieczny dla zakończenia takiego rozdrobnienia i braku zaufania na rynku usług dostępności sieci.

Niniejsza dyrektywa koncentruje się na stronach internetowych instytucji sektora publicznego, ponieważ instytucje te udostępniają informacje i świadczą usługi o istotnym znaczeniu dla obywateli, a wydatki publiczne same w sobie są gwarancją stworzenia bezpiecznego i rozległego rynku programistów internetowych.

Oszacowane zostały koszty dla administracji związane ze spełnieniem wymogów. W wyniku analizy stwierdzono, że korzyści przewyższają wspomniane koszty.

Zachęcenie programistów internetowych do realizowania korzyści skali sprawi, że środek ten przyczyni się do wywołania kaskady „efektów zewnętrznych”, poczynając od wszystkich innych stron internetowych sektora publicznego.

Harmonizacja zapewni lepsze warunki rynkowe, tworzenie nowych miejsc pracy, tańszą dostępność sieci i większą liczbę dostępnych stron internetowych: potrójny zysk dla instytucji rządowych i samorządowych, przedsiębiorstw i obywateli.

1.2. Informacje techniczne

Zainteresowane strony na całym świecie w szerokim zakresie stosują obecnie rozwiązania techniczne oparte na kryteriach powodzenia i wymogach zgodności na poziomie AA określonych w wersji 2.0 Wytycznych dotyczących dostępności treści internetowych (WCAG 2.0) wydanych przez World Wide Web Consortium (W3C)³.

W ramach mandatu M/376 udzielonego przez Komisję europejskim organizacjom normalizacyjnym CEN, CENELEC i ETSI opracowywana jest norma europejska obejmująca kwestię dostępności sieci zgodnie z WCAG 2.0 (w tym zastosowanie na poziomie AA oraz odpowiednie metody oceny zgodności). W oparciu o rezultaty tych prac powinna powstać norma zharmonizowana, pozwalająca na domniemanie zgodności z wymogami dostępności sieci określonymi w niniejszej dyrektywie.

Norma międzynarodowa ISO/IEC 40500:2012⁴ dotycząca dostępności sieci została przyjęta przez Międzynarodową Organizację Normalizacyjną oraz Międzynarodową Komisję Elektrotechniczną (IEC). Norma ISO/IEC 40500:2012 jest dokładnie taka sama jak pierwotne wytyczne WCAG 2.0.

1.3. Kontekst polityczny

Kwestia dostępności sieci jest przedmiotem wielu inicjatyw politycznych na szczeblu europejskim: europejskiej strategii w sprawie niepełnosprawności 2010-2020 (dostępność ICT), planu działań na rzecz administracji elektronicznej na lata 2011-2015 (integracyjne i

³ Źródło: <http://www.w3.org/WAI/>

⁴ http://www.iso.org/iso/iso_catalogue/catalogue_tc/catalogue_detail.htm?csnumber=58625

dostępne usługi administracji elektronicznej), „Europejskiej agendy cyfrowej” (propozycje Komisji dotyczące zapewnienia pełnej dostępności stron internetowych sektora publicznego do roku 2015), unijnych programów finansowania (7PR, CIP) wspierających aspekty badawczo-rozwojowe technologicznych rozwiązań dotyczących dostępności sieci. Dostępność sieci będzie również stymulowana przez zmianę dyrektyw w sprawie zamówień publicznych.

1.4. Spójność z pozostałymi obszarami polityki i celami Unii

Artykuł 9 Konwencji o prawach osób niepełnosprawnych ONZ⁵ zobowiązuje państwa członkowskie i UE do podejmowania odpowiednich środków w celu zapewnienia osobom niepełnosprawnym na równi z innymi osobami m.in. dostępu do technologii informacyjno-komunikacyjnych, w tym do internetu. Niniejsza dyrektywa zapewni skuteczne korzystanie z normy zharmonizowanej dotyczącej dostępności sieci, która powstanie w oparciu o rezultat udzielonego przez Komisję mandatu M/376⁶.

Zakres poniższego wniosku jest ograniczony do usług online świadczonych za pośrednictwem stron internetowych przez instytucje sektora publicznego.

Wniosek pozostaje w synergii z przygotowywanym obecnie europejskim aktem w sprawie dostępności (EAA)⁷ dotyczącym dostępności towarów i usług, w tym ICT. Dzięki koncentracji na sektorze prywatnym wspomniany akt, w zależności od rezultatu przeprowadzanej oceny skutków, ułatwi realizację wynikającego z Europejskiej agendy cyfrowej zobowiązania w zakresie pełnej dostępności sieci poprzez zapewnienie również dostępności stron internetowych sektora prywatnego należących do podmiotów świadczących podstawowe usługi obywatelom. Tego rodzaju strony internetowe zapewniają dostęp do informacji i możliwość interakcji, np. na potrzeby udzielania zamówień, prowadzenia księgowości, rozliczeń i płatności oraz uzyskiwania wsparcia.

2. WYNIKI KONSULTACJI Z ZAINTERESOWANYMI STRONAMI I OCENY SKUTKÓW

2.1. Konsultacje z zainteresowanymi stronami

W celu rozpoznania istniejących problemów i potrzeb przeprowadzono wiele konsultacji społecznych i analiz dotyczących państw członkowskich, branży i społeczeństwa obywatelskiego:

- analiza porównawcza 2010-2011 pt. „Monitorowanie eDostępności”⁸;
- Analiza pt. „Ocena ekonomiczna dla potrzeb poprawy poziomu usług i produktów eDostępności”⁹. warsztaty dotyczące dostępności sieci (2008)¹⁰;

⁵ <http://www.un.org/disabilities/default.asp?id=150>

⁶ <http://www.mandate376.eu/>

⁷ http://ec.europa.eu/governance/impact/planned_ia/docs/2012_just_025_european_accessibility_act_en.pdf

⁸ W wyniku analizy (zleconej w 2008 r. jako SMART 2008/0066) sporządzono dwa sprawozdania roczne – w 2010 r. i 2011 r. (<http://www.eaccessibility-monitoring.eu/researchResult.aspx>)

⁹ SMART 2009/00-72: <http://ec.europa.eu/digital-agenda/en/news/study-economic-assessment-and-evaluation-recommendations-improving-e-accessibility-services-and>

¹⁰ <http://ec.europa.eu/digital-agenda/en/news/consultation-workshop-web-accessibility-10-june-2008>

- konsultacja społeczna za pośrednictwem interaktywnej platformy internetowej Komisji „Twój głos w Europie” (2008)¹¹;
- badanie pt. „Dostępność sieci w krajach europejskich”¹²;
- analiza porównawcza „Ocena postępów eDostępności w Europie” (2006–2008)¹³;
- grupy ekspertów państw członkowskich do spraw „e-Integracji” i „komunikacji integracyjnej”¹⁴;
- bezpośrednie konsultacje i spotkania z przedstawicielami głównych organizacji społeczeństwa obywatelskiego, takich jak Europejskie Forum Osób Niepełnosprawnych i Europejska Unia Niewidomych, AGE, ANEC, oraz z branżą oprogramowania i jednym z europejskich stowarzyszeń branżowych¹⁵.

2.2. Ocena skutków

Pod kierownictwem Dyrekcji Generalnej ds. Społeczeństwa Informacyjnego i Mediów utworzona została grupa sterująca ds. oceny skutków uwzględniająca szeroką reprezentację służb i departamentów Komisji. Były to: Służba Prawna, Sekretariat Generalny oraz DG ds. Komunikacji, DG ds. Gospodarczych i Finansowych, DG ds. Zatrudnienia, Spraw Społecznych i Włączenia Społecznego, DG ds. Przedsiębiorstw i Przemysłu, DG Eurostat, DG ds. Zdrowia i Konsumentów, DG ds. Informatyki, DG ds. Rynku Wewnętrznego i Usług oraz DG ds. Sprawiedliwości. Zadaniem grupy sterującej było przeanalizowanie i omówienie różnych aspektów i możliwości związanych z niniejszym wnioskiem.

Wersja ostateczna oceny skutków uwzględnia odpowiedzi na zalecenia Rady ds. Oceny Skutków.

3. ASPEKTY PRAWNE WNIOSKU

3.1. Podstawa prawna

Artykuł 114 ust. 1 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej (TFUE).

3.2. Zasada pomocniczości

Zasada pomocniczości ma zastosowanie, o ile aspekty, których dotyczy niniejszy wniosek, nie wchodzą w zakres wyłącznej kompetencji UE.

¹¹ <http://eur-lex.europa.eu/LexUriServ/LexUriServ.do?uri=COM:2008:0804:FIN:PL:PDF>

¹² „Dostępność sieci w krajach europejskich: poziom zgodności z najnowszymi międzynarodowymi specyfikacjami dostępności, szczególnie z WCAG 2.0, oraz metody lub plany wdrożenia takich specyfikacji” (SMART 2008/0068). <http://ec.europa.eu/digital-agenda/en/news/study-report-web-accessibility-european-countries-level-compliance-latest-international>

¹³ Analiza porównawcza 2006-2008 – „Ocena postępów eDostępności w Europie” (MEAC-1). Zob. Empirica, WRC, RNIB, RNID, eWORX (2007), <http://ec.europa.eu/digital-agenda/en/news/assessment-status-eaccessibility-europe>

¹⁴ <http://ec.europa.eu/digital-agenda/en/news/groups-supporting-e-inclusion-agenda>

¹⁵ Europejskie Stowarzyszenie Branży Technologii Informacyjnych i Komunikacyjnych (European Information & Communications Technology Industry Association)

Cele wniosku nie mogą zostać osiągnięte w sposób wystarczający przez państwa członkowskie z następującej przyczyny (z następujących przyczyn):

Wniosek dotyczy aspektów transnarodowych, które nie mogą być przedmiotem działań poszczególnych państw członkowskich. Działania na poziomie krajowym są niewystarczające dla zbliżenia środków krajowych i skoordynowanego wdrożenia zharmonizowanego podejścia, o czym świadczą przeprowadzone analizy i konsultacje;

Zróżnicowanie krajowe w zakresie podejścia stwarza obciążenia i bariery dla przedsiębiorstw dążących do interakcji ponad granicami. Powoduje to ograniczenie zakresu dojrzałego rynku publicznego produktów i usług dostępności sieci oraz może ograniczać mobilność obywateli, którzy korzystają z technologii wspomagających.

Skuteczniejsze wykorzystanie zasobów stałoby się możliwe dzięki zastosowaniu zharmonizowanych wymogów oraz uczestnictwu w mechanizmie współpracy w zakresie wymiany dobrych praktyk, wiedzy eksperckiej i rozwiązań będących odpowiedzią na rozwój technologiczny.

3.3. Zasada proporcjonalności

Zasada proporcjonalności jest gwarantowana poprzez ograniczenie wniosku do minimalnego wykazu (rodzajów) stron internetowych, przy czym państwa członkowskie mają możliwość jego rozszerzenia.

Ponadto do decyzji uznaniowej państw członkowskich pozostawiono istotne parametry wykonawcze, takie jak wybór organu, który będzie odpowiedzialny za weryfikację zgodności.

3.4. Wniosek

Artykuł 1 – Przedmiot i zakres

Dyrektywa ma na celu zbliżenie przepisów ustawowych, wykonawczych i administracyjnych państw członkowskich dotyczących dostępności stron internetowych instytucji sektora publicznego poprzez określenie zharmonizowanych wymogów.

Wniosek zawiera przepisy techniczne, w oparciu o które państwa członkowskie udostępniają treść określonych rodzajów stron internetowych instytucji sektora publicznego (zwanymi dalej „przedmiotowymi stronami internetowymi”). Wymienione w wykazie rodzaje stron internetowych zawierają informacje udostępniane przez instytucje sektora publicznego oraz świadczone przez nie usługi, które mają zasadnicze znaczenie dla udziału obywateli w gospodarce i społeczeństwie oraz dla korzystania przez obywateli UE z przysługujących im praw. Wykaz przedstawiono w załączniku; pochodzi on z przeprowadzonej w 2001 r. analizy porównawczej dotyczącej administracji elektronicznej¹⁶.

Państwa członkowskie mogą rozszerzyć wykaz rodzajów stron internetowych.

Artykuł 2 – Definicje

W dyrektywie wyjaśniono terminy dotyczące stron internetowych, norm i podmiotów

---

¹⁶ <http://ec.europa.eu/digital-agenda/en/news/egovernment-indicators-benchmarking-eeurope>

publicznych. Terminologia dotycząca treści internetowych i interfejsu użytkownika jest podobna do terminologii zastosowanej przez W3C w kontekście własnej inicjatywy na rzecz dostępności sieci oraz zgodnie z projektem normy z mandatu 376.

Artykuł 3 – Wymogi dostępności sieci

Wymogi dostępności sieci określone zostały w dwóch wymiarach:

- zorientowanie na użytkownika;
- zorientowanie na rynek i interoperacyjność.

Ze względu na fakt, iż wymogi mogą ulec zmianie na skutek bardziej przełomowych ewolucji technologicznych i społecznych, Komisja uprawniona jest do przyjmowania aktów delegowanych w celu ewentualnego uszczegółowienia zharmonizowanych wymogów koniecznych dla zapewnienia dostępności przedmiotowych stron internetowych.

W celu szybkiej realizacji bieżących zobowiązań politycznych powyższe przepisy mają zostać wdrożone w terminie do dnia 31 grudnia 2015 r.

Artykuł 4 – Normy zharmonizowane i domniemanie zgodności

Niniejsza dyrektywa jest zgodna z rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1025/2012 w sprawie normalizacji europejskiej zmieniającym dyrektywy Rady 89/686/EWG i 93/15/EWG oraz dyrektywy 94/9/WE, 94/25/WE, 95/16/WE, 97/23/WE, 98/34/WE, 2004/22/WE, 2007/23/WE, 2009/23/WE i 2009/105/WE Parlamentu Europejskiego i Rady oraz uchylającym decyzję 87/95/EWG i decyzję nr 1673/2006/WE, które zapewnia Komisji podstawę prawną do zwrócenia się do europejskich organizacji normalizacyjnych o opracowanie norm zharmonizowanych mających umożliwić zainteresowanym stronom przyjęcie domniemania zgodności. Odniesienia do takich norm miałyby być publikowane w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*, ze wskazaniem, w razie konieczności, wariantów, które należy uwzględnić w ramach stosowania takich norm.

W jednym z motywów dyrektywy wskazano, że w ramach normy europejskiej wynikającej z mandatu 376, a następnie w normie zharmonizowanej, która powinna powstać w oparciu o rezultat przedmiotowych prac, należy uwzględnić kryteria powodzenia i wymogi zgodności na poziomie AA określone w wersji 2.0 Wytycznych dotyczących dostępności treści internetowych (WCAG 2.0) wydanych przez World Wide Web Consortium (W3C). Te neutralne pod względem technologicznym wytyczne stanowią podstawę dla wymogów dostępności sieci.

Artykuł 5 – Normy europejskie oraz międzynarodowe i domniemanie zgodności

W razie braku norm zharmonizowanych dyrektywa zapewnia rozwiązanie pozwalające na domniemanie zgodności z wymogami dostępności sieci w odniesieniu do przedmiotowych stron internetowych spełniających normy europejskie lub części norm europejskich, które zostały ustalone przez Komisję w drodze aktów delegowanych. W ramach mandatu 376 przygotowywana jest norma europejska obejmująca kwestię dostępności sieci.

W razie braku takiej normy europejskiej dyrektywa zapewnia również rozwiązanie pozwalające na domniemanie zgodności z wymogami dostępności sieci w odniesieniu do przedmiotowych stron internetowych, które spełniają części normy ISO/IEC 40500:2012

dotyczące kryteriów powodzenia i wymogów zgodności na poziomie AA.

Artykuł 6 – Środki dodatkowe

Wnioskuje się o przyjęcie środków dodatkowych przyczyniających się do podnoszenia świadomości, zawierania porozumień o współpracy i rozwoju rynku.

Wzywa się państwa członkowskie do ułatwienia rozszerzenia dostępności sieci na strony internetowe sektora publicznego inne niż przedmiotowe, co spowoduje przyspieszenie rozwoju rynku i zapewnienie obywatelom UE dostępności sieci.

Artykuł 7 – Sprawozdawczość

Dostępność danej strony internetowej należy stale monitorować pod kątem regularnej aktualizacji treści internetowych. Państwa członkowskie zostają zobowiązane do monitorowania przedmiotowych stron internetowych instytucji sektora publicznego przy wykorzystaniu metodyki określonej przez Komisję, zgodnie z procedurą przewidzianą w dyrektywie. W ramach tej metodyki będą wykorzystywane procedury i metody oceny technicznej z normy zharmonizowanej, o ile będzie ona dostępna i odpowiednia, a metodyka taka zostanie opublikowana w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Państwa członkowskie miałyby swobodę w zakresie uzgodnienia odpowiedniego mechanizmu takich weryfikacji poprzez wyznaczenie odpowiedzialnych organów.

Państwa członkowskie składają roczne sprawozdania na temat wyników takiego monitoringu. Sprawozdania powinny również uwzględniać ewentualne rozszerzenie wykazu rodzajów przedmiotowych stron internetowych, a także wszelkich środków dodatkowych podjętych zgodnie z art. 6.

Uzgodnienia dotyczące składania przez państwa członkowskie sprawozdań podjęte zostają w trybie procedury przewidzianej w dyrektywie.

Artykuł 8 – Wykonywanie przekazanych uprawnień

Dyrektywa zawiera przepisy dotyczące wykonywania aktów delegowanych zgodnie z art. 290 TFUE, który pozwala prawodawcy na przekazanie Komisji uprawnień do przyjęcia aktów o charakterze nieustawodawczym o zasięgu ogólnym, które uzupełniają lub zmieniają niektóre, inne niż istotne, elementy aktu ustawodawczego. Procedura taka byłaby stosowana w celu uszczegółowienia wymogów dostępności sieci określonych w dyrektywie (jak wskazano w art. 3) oraz ustalenia normy europejskiej lub części normy europejskiej pozwalających na domniemanie zgodności z wymogami dostępności sieci w odniesieniu do przedmiotowych stron internetowych, które je spełniają.

Artykuł 9 – Komitet

Komisję wspomaga komitet opisany w rozporządzeniu (UE) nr 182/2011. Przewidziano odniesienia do procedur, doradczych lub sprawdzających, stosowanych w sposób szczególny na podstawie artykułów dyrektywy.

Artykuł 10 – Transpozycja

Określony w dyrektywie termin wejścia w życie przepisów ustawowych, wykonawczych i

administracyjnych koniecznych dla zapewnienia zgodności z dyrektywą to 30 czerwca 2014 r.

Artykuł 11 – Przegląd

Przegląd stosowania dyrektywy ma zostać przeprowadzony w terminie trzech lat od jej wejścia w życie.

4. WPLYW NA BUDŻET

Brak wpływu na budżet Unii.

Wniosek

DYREKTYWA PARLAMENTU EUROPEJSKIEGO I RADY

w sprawie dostępności stron internetowych instytucji sektora publicznego

(Tekst mający znaczenie dla EOG)

PARLAMENT EUROPEJSKI I RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, w szczególności jego art. 114 ust. 1,

uwzględniając wniosek Komisji Europejskiej,

po przekazaniu projektu aktu ustawodawczego parlamentom narodowym,

uwzględniając opinię Europejskiego Komitetu Ekonomiczno-Społecznego¹⁷,

uwzględniając opinię Komitetu Regionów¹⁸,

stanowiąc zgodnie ze zwykłą procedurą ustawodawczą,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Trend kształtujący społeczeństwo cyfrowe zapewnia użytkownikom nowe sposoby dostępu do informacji i usług. Podmioty udostępniające informacje i świadczące usługi, takie jak instytucje sektora publicznego, w coraz większym stopniu posługują się internetem w celu tworzenia, gromadzenia i udostępniania szerokiego zakresu informacji i świadczenia w trybie online usług o zasadniczym znaczeniu dla społeczeństwa.
- (2) Dostępność sieci wiąże się z zasadami i technikami, jakie należy stosować w ramach tworzenia stron internetowych, tak aby ich treść była dostępna dla wszystkich użytkowników, szczególnie dla osób o ograniczeniach funkcjonalnych, w tym dla osób niepełnosprawnych. Treść stron internetowych obejmuje informacje tekstowe i nietekstowe, a także pobieranie formularzy i dwukierunkową interakcję, np. przetwarzanie formularzy cyfrowych, uwierzytelnianie i transakcje, takie jak obsługa spraw i płatności.

---

¹⁷ Dz.U. C 110 z 9.5.2006, s. 26 / (COM(2005) 425 final).

¹⁸ Dz.U. C 9 z 11.1.2012, s. 65-70.

- (3) W planie działań na rzecz administracji elektronicznej na lata 2011-2015¹⁹ Komisja wzywa do podjęcia działań zmierzających do tworzenia usług administracji elektronicznej zapewniających integracyjność i dostępność.
- (4) W komunikacie pt. „Europejska agenda cyfrowa”²⁰ Komisja zapowiada, iż strony internetowe instytucji publicznych powinny być w pełni dostępne do roku 2015.
- (5) Program ramowy w zakresie badań, rozwoju technologicznego i demonstracji²¹ oraz program na rzecz konkurencyjności i innowacji²² służą wspieraniu badań i działań rozwojowych dotyczących rozwiązań technologicznych dla problemów związanych z dostępnością.
- (6) Ratyfikując Konwencję o prawach osób niepełnosprawnych ONZ („konwencja ONZ”), większość państw członkowskich Unii, poprzez fakt jej podpisania, zobowiązała się do „zapewnienia osobom niepełnosprawnym, na zasadzie równości z innymi osobami, dostępu do m.in. technologii informacyjno-komunikacyjnych” oraz do podjęcia „odpowiedni[ch] środk[ów] w celu [...] popierania dostępu osób niepełnosprawnych do nowych technologii i systemów informacyjno-komunikacyjnych, w tym do Internetu”.
- (7) Europejska strategia w sprawie niepełnosprawności 2010-2020²³ opiera się na konwencji ONZ i zawiera działania w kilku obszarach priorytetowych, w tym także w obszarze dostępności sieci, których celem jest „zapewnienie dostępności towarów, usług, także publicznych, oraz urządzeń wspomagających dla osób niepełnosprawnych”.
- (8) Rozporządzenie Rady (WE) nr 1081/2006 ustanawiające przepisy ogólne dotyczące Europejskiego Funduszu Rozwoju Regionalnego, Europejskiego Funduszu Społecznego oraz Funduszu Spójności²⁴ zawiera przepisy dotyczące dostępności ICT. Nie odnosi się jednak ono do specyfiki dostępności sieci.
- (9) Szybko rozwijający się rynek usług dostępności sieci obejmuje szereg podmiotów gospodarczych, takich jak podmioty programujące strony internetowe lub tworzące oprogramowanie do budowania stron internetowych, zarządzania nimi i ich testowania, podmioty tworzące aplikacje klienckie, takie jak wyszukiwarki internetowe i związane z nimi technologie wspomagające, podmioty wdrażające usługi certyfikacji i podmioty szkolące dostawców usług.
- (10) Niektóre państwa członkowskie przyjęły środki oparte na międzynarodowych wytycznych dotyczących projektowania dostępnych stron internetowych, przy czym wprowadzone instrukcje często dotyczą różnych wersji lub różnych poziomów zgodności z takimi wytycznymi, bądź na poziomie krajowym wprowadzone zostały warianty techniczne.

---

¹⁹ COM(2010) 743 final – tekst nieopublikowany w Dzienniku Urzędowym.

²⁰ COM(2010) 245 final/2

²¹ Dz.U. L 412 z 30.12.2006, s. 1-43.

²² Dz.U. L 310 z 9.11.2006, s. 15-40.

²³ COM(2010) 636 final – tekst nieopublikowany w Dzienniku Urzędowym.

²⁴ Dz.U. L 210 z 31.7.2006, s. 25.

- (11) Wśród dostawców zapewniających dostępność sieci jest znaczna liczba małych i średnich przedsiębiorstw (MŚP). Dostawcy i MŚP niechętnie angażują się w przedsięwzięcia biznesowe poza macierzystymi rynkami. Ze względu na różnice w specyfikacjach i regulacjach dotyczących dostępności sieci ich konkurencyjność i rozwój hamowane są przez dodatkowe koszty, które trzeba by ponieść w związku z tworzeniem i wprowadzaniem na rynek transgranicznych produktów i usług związanych z dostępnością sieci.
- (12) Problemem nabywców stron internetowych oraz związanych z nimi produktów i usług są wysokie ceny świadczenia usług lub uzależnienie od jednego dostawcy, co wynika z ograniczonej konkurencji. Dostawcy często preferują warianty zastrzeżonych „norm”, ze szkodą dla zakresu operacyjności aplikacji klienckich oraz ogólnounijnego, powszechnego dostępu do treści internetowych. Rozdrobnienie regulacji krajowych ogranicza korzyści, jakie mogłaby przynieść wymiana doświadczeń z partnerami krajowymi i międzynarodowymi w kwestii reagowania na zmiany społeczne i technologiczne.
- (13) W celu wyeliminowania rozdrobnienia konieczne jest zbliżenie środków krajowych na poziomie unijnym w oparciu o porozumienie w sprawie wymogów dostępności stron internetowych instytucji sektora publicznego. Ograniczyłoby to niepewność programistów internetowych i sprzyjałoby interoperacyjności. Zastosowanie neutralnych pod względem technologicznym wymogów dostępności nie będzie hamowało innowacyjności, a może ją wręcz stymulować.
- (14) Zharmonizowane podejście powinno również pozwolić unijnym instytucjom sektora publicznego i przedsiębiorstwom na czerpanie korzyści gospodarczych i społecznych z rozszerzenia zakresu świadczenia usług online na większą liczbę obywateli i klientów. Powinno to zwiększyć potencjał rynku wewnętrznego produktów i usług związanych z dostępnością sieci. Dzięki związanemu z tym rozwojowi rynku przedsiębiorstwa powinny mieć swój udział we wzroście gospodarczym i tworzeniu nowych miejsc pracy na terenie Unii. Wzmocnienie rynku wewnętrznego powinno zwiększyć atrakcyjność inwestycji w Unii. Tańsze zapewnianie dostępności sieci powinno również przynieść korzyści instytucjom rządowym i samorządowym.
- (15) Obywatele powinni czerpać korzyści z szerszego dostępu do usług sektora publicznego online oraz otrzymywać usługi i informacje, które ułatwią im korzystanie z przysługujących im praw w całej Unii, w szczególności z prawa do swobodnego przemieszczania się i pobytu na terytorium Unii oraz swobody przedsiębiorczości i świadczenia usług.
- (16) Wymogi dostępności sieci określone w niniejszej dyrektywie są neutralne pod względem technologicznym. Wskazują one wyłącznie, jakie podstawowe funkcje muszą zostać spełnione, aby użytkownik był w stanie percypować, obsługiwać lub zrozumieć daną stronę internetową i jej treść. W wytycznych nie określono, w jaki sposób należy to osiągnąć ani jaką technologię należy wybrać w przypadku danej strony internetowej lub informacji bądź aplikacji w trybie online. W związku z tym nie hamują one innowacji.
- (17) Interoperacyjność związana z dostępnością sieci powinna być oparta na powszechnie przyjętych i stosowanych specyfikacjach, które maksymalizują kompatybilność treści internetowych z istniejącymi i przyszłymi aplikacjami klienckimi i technologiami

wspomagającymi. W szczególności treści internetowe powinny zapewniać na użytek aplikacji klienckich wspólne kodowanie wewnętrzne języka naturalnego, struktur, relacji i sekwencji, a także dane wszelkich integralnych elementów składowych interfejsu użytkownika. W ten sposób interoperacyjność staje się źródłem korzyści dla użytkowników, pozwalając im na wykorzystanie posiadanych aplikacji klienckich do uzyskiwania dostępu do stron internetowych z każdego miejsca – kolejną korzyścią dla użytkowników mógłby stać się szerszy wybór i niższe ceny w całej Unii. Na interoperacyjności skorzystałoby również dostawcy i nabywcy produktów i usług związanych z dostępnością sieci.

- (18) Jak podkreślono w Europejskiej agendzie cyfrowej, instytucje publiczne powinny odegrać rolę w promowaniu rynków treści internetowych. Instytucje rządowe i samorządowe mogą przyczynić się do rozwoju rynków treści poprzez udostępnienie informacji sektora publicznego na przejrzystych, skutecznych i niedyskryminacyjnych warunkach. Jest to ważne źródło potencjalnego wzrostu innowacyjnych usług internetowych.
- (19) Celem dyrektywy powinno być zapewnienie, w oparciu o wspólne wymogi, dostępności określonych rodzajów stron internetowych instytucji sektora publicznego, które mają istotne znaczenie dla społeczeństwu. Takie rodzaje stron internetowych wskazano w analizie porównawczej z 2001 r. dotyczącej administracji elektronicznej²⁵ i wykorzystano jako podstawę do sporządzenia wykazu przedstawionego w załączniku.
- (20) Niniejsza dyrektywa określa wymogi dostępności sieci dla niektórych rodzajów stron internetowych instytucji sektora publicznego. Aby ułatwić spełnienie tych wymogów przez przedmiotowe strony internetowe, należy przewidzieć domniemanie zgodności w odniesieniu do przedmiotowych stron internetowych spełniających normy zharmonizowane, które są opracowywane i publikowane zgodnie z rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1025/2012 w sprawie normalizacji europejskiej oraz zmieniającym dyrektywy Rady 89/686/EWG i 93/15/EWG oraz dyrektywy 94/9/WE, 94/25/WE, 95/16/WE, 97/23/WE, 98/34/WE, 2004/22/WE, 2007/23/WE, 2009/23/WE i 2009/105/WE Parlamentu Europejskiego i Rady oraz uchylającym decyzję 87/95/EWG i decyzję nr 1673/2006/WE, na potrzeby określenia szczegółowych specyfikacji technicznych związanych z tymi wymogami. Na podstawie wspomnianego rozporządzenia państwa członkowskie i Parlament Europejski mogą zgłaszać zastrzeżenia wobec norm zharmonizowanych, które ich zdaniem nie spełniają w pełni wymogów dostępności sieci określonych w niniejszej dyrektywie.
- (21) Komisja przyznała już europejskim organizacjom normalizacyjnym mandat M/376²⁶ na opracowanie normy europejskiej określającej wymagania dostępności funkcjonalnej produktów i usług ICT, w tym treści internetowych, które mogłyby być wykorzystywane w ramach zamówień publicznych, a także do innych celów, np. zamówień w sektorze prywatnym. W związku z tym europejskie organizacje normalizacyjne zostały zobowiązane do nawiązania ścisłej współpracy z odpowiednimi forami i konsorcjami ds. norm branżowych, w tym z World Wide

²⁵ <http://ec.europa.eu/digital-agenda/en/news/egovernment-indicators-benchmarking-eeurope>

²⁶ <http://www.mandate376.eu/>

Web Consortium (W3C/WAI). W oparciu o rezultaty tych prac powinna powstać norma zharmonizowana, pozwalająca na domniemanie zgodności z wymogami dostępności sieci określonymi w niniejszej dyrektywie.

- (22) Do czasu opublikowania odniesień do takiej normy zharmonizowanej lub jej części należy przewidzieć domniemanie zgodności z wymogami dostępności sieci w odniesieniu do przedmiotowych stron internetowych spełniających normy europejskie lub części norm europejskich, które zostały ustalone przez Komisję w drodze aktów delegowanych. Taką normą mogłaby być norma europejska, która powinna zostać przyjęta w oparciu o mandat M/376.
- (23) W razie braku takiej normy europejskiej należy przewidzieć domniemanie zgodności z wymogami dostępności sieci w odniesieniu do przedmiotowych stron internetowych, które spełniają części normy międzynarodowej ISO/IEC 40500:2012 dotyczące kryteriów powodzenia i wymogów zgodności na poziomie AA. Norma międzynarodowa ISO/IEC 40500:2012 jest dokładnie taka sama jak pierwotne wytyczne WCAG 2.0. Kryteria powodzenia i wymogi zgodności na poziomie AA określone dla stron internetowych w wersji 2.0 Wytycznych dotyczących dostępności treści internetowych (WCAG 2.0) wydanych przez W3C są powszechnie uznawane przez zainteresowane strony na poziomie międzynarodowym i europejskim, co zapewnia podstawę dla adekwatnych specyfikacji dostępności sieci. Fakt ten podkreślono w konkluzjach Rady w sprawie dostępnego społeczeństwa informacyjnego²⁷.
- (24) Należy na bieżąco monitorować zgodność z wymogami dostępności sieci, od momentu utworzenia strony internetowej instytucji sektora publicznego poprzez wszelkie dalsze aktualizacje jej treści. Zharmonizowana metodyka monitorowania będzie obejmować sposób weryfikacji – na jednolitej zasadzie we wszystkich państwach członkowskich – stopnia zgodności strony internetowej z wymogami dostępności sieci, zbiór reprezentatywnych próbek oraz cykliczność monitorowania. Państwa członkowskie powinny składać coroczne sprawozdania na temat wyników monitorowania, a w bardziej ogólnym ujęciu, na temat wykazu działań podjętych w zastosowaniu niniejszej dyrektywy.
- (25) Dzięki zharmonizowanym ramom branża programistów internetowych powinna napotykać mniej barier dla funkcjonowania na rynku wewnętrznym, przy jednoczesnym ograniczeniu kosztów ponoszonych przez instytucje rządowe i samorządowe oraz innych nabywców produktów i usług związanych z dostępnością sieci.
- (26) Aby zapewnić zgodność sposobu udostępniania przedmiotowych stron internetowych z wymogami dostępności sieci określonymi w niniejszej dyrektywie, należy przekazać Komisji uprawnienia do przyjmowania aktów zgodnie z art. 290 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej w celu ewentualnego uszczegółowienia tych wymogów oraz ustalenia normy europejskiej lub części normy europejskiej, która w razie braku norm zharmonizowanych pozwalałaby na domniemanie zgodności z wymogami dostępności sieci w odniesieniu do przedmiotowych stron internetowych spełniających taką normę lub jej części. Szczególnie ważne jest, aby w czasie prac

²⁷

http://www.consilium.europa.eu/uedocs/cms_data/docs/pressdata/en/trans/107014.pdf

przygotowawczych Komisja prowadziła stosowne konsultacje, w tym na poziomie ekspertów. Przygotowując i opracowując akty delegowane, Komisja powinna zapewnić jednocześnie, terminowe i odpowiednie przekazywanie stosownych dokumentów Parlamentowi Europejskiemu i Radzie.

- (27) W celu zapewnienia jednolitych warunków wykonania odpowiednich przepisów niniejszej dyrektywy należy przyznać Komisji uprawnienia wykonawcze. W odniesieniu do określania metodyki, jaką powinno stosować państwo członkowskie do monitorowania zgodności przedmiotowych stron internetowych ze wspomnianymi wymogami, należy zastosować procedurę sprawdzającą. W odniesieniu do określania zasad sprawozdawczości państw członkowskich dla Komisji na temat wyników takiego monitorowania należy zastosować procedurę doradczą. Uprawnienia te powinny być wykonywane zgodnie z rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 182/2011 z dnia 16 lutego 2011 r. ustanawiającym przepisy i zasady ogólne dotyczące trybu kontroli przez państwa członkowskie wykonywania uprawnień wykonawczych przez Komisję.
- (28) Z uwagi na fakt, iż cel niniejszej dyrektywy, tj. stworzenie zharmonizowanego rynku dostępności stron internetowych instytucji sektora publicznego, nie może zostać osiągnięty w sposób wystarczający przez państwa członkowskie, ponieważ wymaga on harmonizacji różnych przepisów istniejących obecnie w ramach ich systemów prawnych, a tym samym możliwe jest lepsze jego osiągnięcie na poziomie unijnym, Unia może podjąć działania zgodnie z zasadą pomocniczości przewidzianą w art. 5 Traktatu o Unii Europejskiej. Zgodnie z zasadą proporcjonalności przewidzianą w tym artykule niniejsza dyrektywa nie wykracza poza to, co jest konieczne do osiągnięcia tego celu,

PRZYJMUJĄ NINIEJSZĄ DYREKTYWĘ:

Artykuł 1

Przedmiot i zakres

1. Niniejsza dyrektywa ma na celu zbliżenie przepisów ustawowych, wykonawczych i administracyjnych państw członkowskich dotyczących dostępności stron internetowych instytucji sektora publicznego dla wszystkich użytkowników, szczególnie dla osób o ograniczeniach funkcjonalnych, w tym dla osób niepełnosprawnych.
2. Określa ona zasady, na jakich państwa członkowskie udostępniają treść stron internetowych należących do instytucji sektora publicznego, których rodzaje określono w załączniku.
3. Państwa członkowskie mogą rozszerzyć zakres stosowania niniejszej dyrektywy na inne rodzaje stron internetowych sektora publicznego niż te, o których mowa w ust. 2.

Artykuł 2

Definicje

Do celów niniejszej dyrektywy zastosowanie mają następujące definicje:

- 1) „przedmiotowe strony internetowe” oznaczają strony internetowe, o których mowa w art. 1 ust. 2 niniejszej dyrektywy;
- 2) „treść stron internetowych” oznacza informacje przekazywane użytkownikowi za pośrednictwem aplikacji klienckiej wraz z kodem lub znacznikiem informacji (ang. mark-up) określającym strukturę, prezentację i interakcje danej treści;
- 3) „aplikacja kliencka” (ang. user agent) oznacza oprogramowanie służące do pobierania i prezentowania treści internetowych przez użytkowników, w tym przeglądarki internetowe, odtwarzacze multimedialne, wtyczki programowe i inne programy pozwalające na pobieranie i przedstawianie treści internetowych oraz na interakcję z nimi;
- 4) „norma” oznacza specyfikację techniczną przyjętą przez uznaną jednostkę normalizacyjną do wielokrotnego lub ciągłego stosowania, zgodność z którą nie jest obowiązkowa, jak określono w art. 2 ust. 1 rozporządzenia (UE) nr 1025/2012;
- 5) „norma międzynarodowa” oznacza normę przyjętą przez międzynarodową jednostkę normalizacyjną, jak określono w art. 2 ust. 1 lit. a) rozporządzenia (UE) nr 1025/2012;
- 6) „norma europejska” oznacza normę przyjętą przez europejską organizację normalizacyjną, jak określono w art. 2 ust. 1 lit. b) rozporządzenia (UE) nr 1025/2012;
- 7) „norma zharmonizowana” oznacza normę europejską przyjętą na podstawie złożonego przez Komisję wniosku do celów zastosowania prawodawstwa harmonizacyjnego Unii, jak określono w art. 2 ust. 1 lit. c) rozporządzenia (UE) nr 1025/2012;
- 8) „instytucje sektora publicznego” oznaczają państwo, instytucje regionalne lub lokalne, podmioty prawa publicznego, zgodnie z definicją w art. 1 ust. 9 dyrektywy 2004/18/WE, oraz związki złożone z jednej lub kilku takich instytucji lub z jednego lub kilku takich podmiotów prawa publicznego.

Artykuł 3

Wymogi dostępności sieci

1. Państwa członkowskie podejmują niezbędne środki, aby zapewnić udostępnianie przedmiotowych stron internetowych

- a) w sposób spójny i adekwatny do ich percepcji, obsługi i zrozumienia przez użytkowników, z uwzględnieniem możliwości dostosowania sposobu prezentacji treści i interakcji, włącznie z zapewnieniem, w razie potrzeby, dostępnej alternatywy elektronicznej;
  - b) w sposób umożliwiający interoperacyjność z różnorodnymi aplikacjami klienckimi i technologiami wspomagającymi na poziomie unijnym i międzynarodowym.
2. Państwa członkowskie zaczynają stosować przepisy ust. 1 w terminie do dnia 31 grudnia 2015 r.
  3. Komisja jest uprawniona do przyjmowania aktów delegowanych zgodnie z art. 8 w celu ewentualnego uszczegółowienia wymogów dostępności sieci określonych w ust. 1.

Artykuł 4

Domniemanie zgodności z normami zharmonizowanymi

1. Domniemywa się, że przedmiotowe strony internetowe spełniające normy zharmonizowane lub części norm zharmonizowanych, do których odniesienia zostały opracowane i opublikowane przez Komisję w Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej, zgodnie z rozporządzeniem (UE) nr 1025/2012, spełniają wymogi dostępności sieci objęte tymi normami lub ich częściami, określone w art. 3.

Artykuł 5

Domniemanie zgodności z normami europejskimi lub międzynarodowymi

1. O ile odniesienia do norm zharmonizowanych, o których mowa w art. 4, nie zostały jeszcze opublikowane, domniemywa się zgodności przedmiotowych stron internetowych spełniających normy europejskie lub części norm europejskich ustalone na podstawie ust. 2 z wymogami dostępności sieci objętymi tymi normami lub ich częściami, określonymi w art. 3.
2. Komisja jest uprawniona do przyjmowania aktów delegowanych zgodnie z art. 8 w celu ustalenia norm europejskich lub części norm europejskich, o których mowa w ust. 1.
3. O ile odniesienia do norm europejskich, o których mowa w ust. 1, nie zostały jeszcze ustalone, domniemywa się zgodności przedmiotowych stron internetowych spełniających części normy ISO/IEC 40500:2012 dotyczące kryteriów powodzenia i wymogów zgodności na poziomie AA z wymogami dostępności sieci określonymi w art. 3.

Artykuł 6

Środki dodatkowe

1. Państwa członkowskie propagują umieszczanie na przedmiotowych stronach internetowych informacji o ich dostępności, szczególnie o ich zgodności z niniejszą

dyrektywą, wraz z ewentualnymi informacjami dodatkowymi dla użytkowników na temat dostępności.

2. Państwa członkowskie podejmują środki, aby ułatwić rozszerzenie stosowania wymogów dostępności sieci określonych w art. 3 na wszystkie strony internetowe instytucji sektora publicznego inne niż przedmiotowe strony internetowe, w szczególności na strony internetowe instytucji sektora publicznego objęte istniejącymi przepisami krajowymi lub stosownymi środkami dotyczącymi dostępności sieci.
3. Państwa członkowskie wspierają odpowiednie mechanizmy umożliwiające konsultacje na temat dostępności sieci z właściwymi zainteresowanymi stronami oraz publikowanie informacji na temat wszelkich zmian w obszarze polityki dostępności sieci wraz z doświadczeniami i ustaleniami wynikającymi z realizacji dostępności sieci.
4. Państwa członkowskie współpracują na poziomie unijnym z zainteresowanymi stronami reprezentującymi branżę i społeczeństwo obywatelskie, przy wsparciu ze strony Komisji, w celu dokonywania przeglądu zmian rynkowych i technologicznych oraz postępów w zakresie dostępności sieci na potrzeby sprawozdawczości rocznej, o której mowa w art. 7 ust. 4, oraz w celu wymiany najlepszych praktyk.

Artykuł 7

Monitorowanie i sprawozdawczość

1. Państwa członkowskie na bieżąco monitorują przedmiotowe strony internetowe pod kątem zgodności z wymogami dostępności sieci przy pomocy metodyki przewidzianej w ust. 4.
2. Państwa członkowskie składają roczne sprawozdania na temat wyników monitorowania przeprowadzanego zgodnie z ust. 4, z uwzględnieniem danych pomiarowych oraz, w stosownych przypadkach, wykazu stron internetowych, o których mowa w art. 1 ust. 3.
3. Przedmiotowe sprawozdanie obejmuje również działania podjęte zgodnie z art. 6.
4. Komisja określa w drodze aktów wykonawczych metodykę monitorowania przedmiotowych stron internetowych pod kątem zgodności z wymogami dostępności sieci określonymi w art. 3. Te akty wykonawcze przyjmuje się zgodnie z procedurą sprawdzającą, o której mowa w art. 9 ust. 3. Metodyka zostanie opublikowana w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.
5. Metodyka, o której mowa w ust. 4, obejmuje:
  - a) cykliczność monitorowania i dobór próby przedmiotowych stron internetowych objętych monitorowaniem; oraz
  - b) na poziomie strony internetowej – opis sposobu przedstawienia zgodności z wymogami dostępności sieci określonymi w art. 3, z bezpośrednim odniesieniem, w miarę dostępności, do odpowiednich opisów w normie zharmonizowanej bądź, w razie ich braku, w normach europejskich lub międzynarodowych, o których mowa odpowiednio w art. 4 i 5.
6. Ustalenia dotyczące sprawozdawczości państw członkowskich dla Komisji przyjmowane są przez Komisję w drodze aktów wykonawczych. Akty wykonawcze przyjmuje się zgodnie z procedurą doradczą, o której mowa w art. 9 ust. 2.

Artykuł 8

Wykonywanie przekazanych uprawnień

1. Uprawnienia do przyjmowania aktów delegowanych powierza się Komisji na warunkach określonych w niniejszym artykule.
2. Uprawnienia do przyjęcia aktów delegowanych, o których mowa w art. 3 i 5, powierza się na czas nieokreślony od daty wejścia w życie niniejszej dyrektywy.
3. Przekazanie uprawnień, o którym mowa w art. 3 i 5, może zostać w dowolnym momencie odwołane przez Parlament Europejski lub przez Radę. Decyzja o odwołaniu kończy przekazanie określonych w niej uprawnień. Decyzja o odwołaniu staje się skuteczna od następnego dnia po jej opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej* lub w określonym w tej decyzji późniejszym terminie. Nie wpływa ona na ważność jakichkolwiek już obowiązujących aktów delegowanych.
4. Niezwłocznie po przyjęciu aktu delegowanego Komisja przekazuje go równocześnie Parlamentowi Europejskiemu i Radzie.
5. Akt delegowany przyjęty na podstawie art. 3 i 5 wchodzi w życie tylko wówczas, gdy Parlament Europejski albo Rada nie wyraziły sprzeciwu w terminie dwóch miesięcy od przekazania tego aktu Parlamentowi Europejskiemu i Radzie, lub gdy, przed upływem tego terminu, zarówno Parlament Europejski, jak i Rada poinformowały Komisję, że nie wniosą sprzeciwu. Termin ten przedłuża się o dwa miesiące z inicjatywy Parlamentu Europejskiego lub Rady.

Artykuł 9

Komitet

1. Komisję wspomaga komitet. Komitet ten jest komitetem w rozumieniu rozporządzenia (UE) nr 182/2011.
2. W przypadku odesłania do niniejszego ustępu stosuje się art. 4 rozporządzenia (UE) nr 182/2011.
3. W przypadku odesłania do niniejszego ustępu stosuje się art. 5 rozporządzenia (UE) nr 182/2011.

Artykuł 10

Transpozycja

1. Państwa członkowskie wprowadzają w życie przepisy ustawowe, wykonawcze i administracyjne niezbędne do wykonania niniejszej dyrektywy najpóźniej do dnia 30 czerwca 2014 r. Niezwłocznie przekazują Komisji tekst tych przepisów. Przepisy przyjęte przez państwa członkowskie zawierają odniesienie do niniejszej dyrektywy lub odniesienie takie towarzyszy ich urzędowej publikacji. Metody dokonywania takiego odniesienia określone są przez państwa członkowskie.
2. Państwa członkowskie przekazują Komisji tekst podstawowych przepisów prawa krajowego, przyjętych w dziedzinie objętej niniejszą dyrektywą.

Artykuł 11

Przegląd

Komisja przeprowadza przegląd stosowania niniejszej dyrektywy w terminie trzech lat od jej wejścia w życie.

Artykuł 12

Wejście w życie

Niniejsza dyrektywa wchodzi w życie dwudziestego dnia po jej opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Artykuł 13

Adresaci

Niniejsza dyrektywa skierowana jest do państw członkowskich zgodnie z Traktatami.

Sporządzono w Brukseli dnia [...] r.

*W imieniu Parlamentu Europejskiego
Przewodniczący*

*W imieniu Rady
Przewodniczący*

ZAŁĄCZNIK

Rodzaje stron internetowych instytucji sektora publicznych

(o których mowa w art. 1 ust. 2)

- (1) Podatki dochodowe: deklaracje, informacje o wymiarze podatku
- (2) Usługi poszukiwania zatrudnienia oferowane przez urzędy pracy
- (3) Świadczenia z zabezpieczenia społecznego: zasiłki dla bezrobotnych, dodatki na dziecko, koszty leczenia (zwrot lub rozliczenia bezpośrednie), stypendia dla studentów
- (4) Dokumenty tożsamości: paszporty lub prawa jazdy
- (5) Rejestracja pojazdów
- (6) Wnioski o pozwolenie na budowę
- (7) Zgłaszanie zdarzeń policji, np. w przypadku kradzieży
- (8) Biblioteki publiczne, np. katalogi i wyszukiwarki
- (9) Wnioski o wydanie aktu urodzenia lub małżeństwa oraz ich wydawanie
- (10) Rekrutacja na studia wyższe lub do szkół wyższych
- (11) Zgłaszanie zmiany miejsca pobytu
- (12) Usługi związane z ochroną zdrowia: interaktywna informacja na temat dostępności świadczeń, usługi online dla pacjentów, umawianie wizyt.